

[Kurt Brauer.]

Oplysningerne om forholdene har jeg dels fra en pressemeddelelse fra Militærnægterforeningen, dels fra dagbladet Bornholmeren. En værnepligtig, hr. Ole Bjervig, havde søgt overførelse til civilt statsarbejde, og senere havde han søgt CF-tjeneste. Endnu senere gik det op for hr. Bjervig, at der eksisterede en samarbejdsaftale mellem CF og forsvaret, og han bad sig straks tilbageflyttet til civilt statsarbejde i Gribskov. Hans ansøgning er tydeligt politisk motiveret; han henviser f. eks. til Danmarks medlemskab af NATO i sin ansøgning.

I foråret 1966 anmodede en anden værnepligtig, hr. Poul Erik Marker, om overflyttelse til civilt statsarbejde. I efteråret 1966 blev han gjort bekendt med, at han var blevet overflyttet til CF, og for resten var han i den mellemliggende tid blevet gjort betinget tjenstdygtig, uden at han havde fået grunden at vide. Da sagen imidlertid var af moralsk og etisk betydning for hr. Marker, protesterede han, og han forlangte at få sine 19 måneder i militærnægterlejr i stedet for den ene måneds CF-tjeneste, som var stillet ham i udsigt. Sagen endte i østre landsret, hvor den værnepligtige ikke fik medhold. Til gengæld nævnte landsretten ikke, at der i retten var fremlagt en samarbejdsaftale mellem civilforsvaret og forsvaret.

Da vi nu stadig her i landet accepterer, at der er forskel på politik og moral — hvilket SF for resten finder forkasteligt og agter at vende tilbage til — skulle man dog mene, at når hr. Marker nu har denne moralske opfattelse, og da der eksisterer en samarbejdsaftale, som bl. a. forpligter CF til at varetage militære opgaver, er dette her lidt usmidigt lavet af ministeriet. Jeg kunne ellers godt have tænkt mig at have nøjedes med at være forarget på lovgivningen og ikke have grund til at være det på ministeriet også.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Det er rigtigt, at indenrigsministeriet har modtaget en henvendelse fra Militærnægterforeningen vedrørende en værnepligtig, som på sessionen blev udskrevet som betinget tjenstdygtig til infanteriet, og som derefter efter begæring blev overført til civilt

arbejde. Han modtog imidlertid ingen indkaldelsesordre til en af indenrigsministeriets lejre; idet hans høje lodtrækningsnummer i forbindelse med den omstændighed, at han kun blev anset for at være betinget tjenstdygtig, medførte, at han modtog indkaldelsesordre til civilforsvaret uden for civilforsvarskorpset. Jeg kan oplyse, at Militærnægterforeningens henvendelse inden længe vil blive besvaret af indenrigsministeriet.

Jeg kan føje til, at jeg må erkende, at der foreligger visse uopklarede forhold med hensyn til de forskellige måder at udskrive på her; men det er min agt meget hurtigt at tage hele dette spørgsmål op til nøje gennemgang, således at vi får lagt ganske klare linjer herfor. Det erkender jeg er nødvendigt og rimeligt.

Kurt Brauer: Det glæder mig selvfølgelig, at ministeren vil tilstræbe, at man får meget klare retningslinjer i den slags sager. Tilbage er der så blot det spørgsmål, at vi vel nu må give borgerne lov til at nægte tjeneste i civilforsvarskorpset, når der faktisk eksisterer en samarbejdsaftale, som gør civilforsvaret til en militær organisation.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Selvfølgelig kan man ikke fravige de regler, der eksisterer nu. De må anvendes, og de ligger fast, indtil nye regler er vedtaget. Mit tilsagn går ud på, at vi, så hurtigt det lader sig gøre, skal få gennemarbejdet hele området og skabt nye og faste regler på området.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Morten Lange** til undervisningsministeren:

„Vil ministeren forøge sine anstrengelser for at skaffe bevilling til Århus universitets erhvervelse af godset Vilhelmsborg?“

Morten Lange: Ja, det er altså ikke alene syvende og sidste eller syttende og sidste, men attende og sidste spørgsmål.

Når jeg har taget sagen vedrørende Århus universitets ønskede køb af godset Vilhelmsborg frem, er det, fordi jeg mener, at det er meget væsentligt at få klarhed